

+
M
PAX

24 oktober 2021
30° zondag, B
Mk. 10, 46-52

Veelgeliefden,

Jezus, Zoon van David, heb medelijden met mij. Deze woorden van de blinde bedelaar zijn een geliefd schietgebed geworden van de volgelingen van Christus in oost en west. "Heer Jezus, heb medelijden met mij." Kyrie eleison. We herkennen onszelf en erkennen onze nood aan Hem die ons kan helpen. Het ligt dus zeer voor de hand om bij het evangelie van deze zondag vooral op de figuur van Bartimeüs te letten en ons met deze blinde bedelaar te identificeren. We denken ons in dat wij langs de weg zitten, Jezus komt voorbij, wij roepen om Hem en Hij geneest ons.

Als dat allemaal zo voor de hand ligt mogen we best voorzichtig zijn, want wij zijn er over het algemeen meesters in om onszelf iets voor te spiegelen. Misschien willen we wel als die blinde bedelaar zijn, want die kan niets en die hoeft dus ook niets: het is Jezus die eerst voorbij moet komen en het dan voor hem doet. Het streelt ons zelfbeeld en kijk eens hoe zielig we waren. En we denken erbij: en nog steeds zijn, want ik roep wel "Jezus, heb medelijden met mij" maar Hij is nog niet langs gekomen om mij van mijn blindheid te genezen.

Is het zelfmedelijden, of zijn we gewoon blind voor onze echte blindheid? Want hoe vreemd het ook mag klinken: gaat het evangelie niet over een andere blindheid? Was Bartimeüs niet de enige ziende naast Jezus? Om dat te begrijpen moeten we deze genezing plaatsen tegen de achtergrond van het hele evangelie. Jezus is op weg naar Jeruzalem en Jericho is de laatste halteplaats voordat Hij opstijgt naar de heilige Stad. Onderweg heeft Hij de leerlingen onderwezen en hen drie maal voorspeld wat er in Jeruzalem gaat gebeuren: hoe Hij zal worden overgeleverd, gezeseld en gedood, maar na drie dagen zal Hij verrijzen. (Mk. 10, 32-34) En zijn leerlingen begrijpen het niet. Ze willen het niet begrijpen. We hebben vorige week zelfs gehoord hoe de leerlingen met elkaar twisten over de beste plaatsen in de hemel. [Direct nadat Jezus zijn lijden en dood heeft voorspeld, vragen Jacobus en Johannes om de ereplaatsen links en rechts van Jezus in zijn glorie.] Wie zijn er hier nu werkelijk blind?

En dan komen ze Jericho binnen. Een grote menigte vergezelt hen en nadat ze Jericho weer verlaten, naderen ze de Olijfberg, waar diezelfde menigte Jezus in triomf Jeruzalem laat binnengaan. Maar waar is diezelfde menigte enkele dagen later? Schreeuwen dezelfde mensen dan: "Kruisig Hem"? Ook de menigte lijkt niet erg veel te zien. Dat blijkt ook uit de manier waarop ze Bartimeüs behandelen. *Velen snauwden hem toe te zwijgen.* We herkennen het verschijnsel dat zwakke, lastigen, hulpbehoeftigen het zwijgen wordt opgelegd. En hoe snel doen wij daar zelf ook aan mee. We weten heel goed wat Jezus van ons vraagt, maar op die momenten is het makkelijker om de blindheid van de leerlingen over te nemen, die het teveel vonden om lastig te worden gevallen door kinderen of door die roepende blinde bedelaar. Voor Jezus is het echter niet teveel. Hij heeft aandacht, Hij heeft tijd, of beter gezegd, Hij neemt tijd. Hij ziet de ander staan, waar wij willen negeren. Want op onze levensweg komen we niet alleen lichamelijke bedelaars tegen bij het station, maar meer nog

blinde bedelaars van het hart, die ons lastig vallen met hun kleinigheden. Zo vele eenzame, gekwetste, gekwelde, afgewezen, vergeten en verdrukte mensen die hunkeren naar een beetje aandacht en liefde, een korte groet of een luisterend oor. We kunnen ze meestal niet genezen, maar we hoeven ze niet het zwijgen op te leggen, we mogen ze zien staan zonder ze te ontlopen door een straatje om te lopen. We mogen tijd voor ze nemen om aandacht en liefde te schenken. En misschien kunnen we ze ook naar Jezus brengen, Hij die steeds bij ons voorbij komt: *Heb goede moed! Sta op, Hij roept u.*

Als we ons vandaag in het evangelie willen terugvinden, zijn wij dan niet de eigenlijke blinden? Bartimeüs wordt van zijn lichamelijke blindheid genezen, omdat hij door de genade eerst geestelijk kon zien: *Ga, uw geloof heeft u genezen.* Bartimeüs kon zien, nadat hij eerst Jezus zag. Zien is immers heel iets anders dat hetgeen een spiegel doet, die onverschillig opvangt wat er staat. Zien is de dingen naar binnen halen, onder invloed geraken, er door gegrepen worden. Eerst nadat de blinde bedelaar Jezus naar binnen heeft gehaald in zijn hart, als hij tot het inzicht komt dat Jezus, de Zoon van David, voorbij komt en pas als hij werkelijk in Jezus gelooft, staat er over hem: *terstond kon hij zien en hij sloot zich bij Hem aan op zijn tocht.* Bartimeüs sluit zich aan bij Jezus' tocht naar Jeruzalem, naar het lijden en de dood van de rabbouni, zijn gevonden leermeester.

Jezus ziet ons staan als Hij voorbij komt. Maar wij, zien wij Jezus voorbij gaan? Zien wij Jezus zoals Hij tot ons komt in de concrete omstandigheden om ons heen, in de mensen die we ontmoeten? Hij komt meestal op het ongunstige moment, als het ons niet uitkomt, als we net door willen gaan naar Jeruzalem. Zijn we dan blind door onze eigen voorstellingen, want 'de Messias hoort niet te lijden en zijn volgelingen horen geen kruis te dragen'? Of zijn we blind door onze verwachtingen omdat we willen voorschrijven hoe Jezus zich hoort te gedragen? Misschien zijn we blind door eigendunk: ik kan Jezus wel op eigen krachten vinden. In het Johannes-evangelie horen we hoe de Farizeeën na de genezing van de blindgeborene tegen Jezus zeggen: *"Zijn ook wij soms blind?". En Jezus antwoordde: "Als gij blind waart, zoudt gij geen zonde hebben, maar nu gij zegt: wij zien, blijft uw zonde".* (Jo. 9,40-41) De zonde maakt ons blind, maar Jezus komt ook in uw leven voorbij. Vragen wij het geloof van Bartimeüs om Hem te ontdekken telkens als Hij voorbij komt.

Heer Jezus, Zoon van David, heb medelijden met ons.